

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

מסורת זה"ש

(א) ונכנסות יי: (ב) לעיל
דף מת: [ע"פ]: [לקמן ע"ד:
חוש' פ"ג:] (ג) לקמן דף
פג' (ד) ע"ר חוש' לעיל לו.
ד"ה שחלל: (ה) ונכנסות יי:
ע"פ: (ו) ע"ר ש"ך ס' ש"ו
ס"ך ב' (ז) ש"ך לעמוד ב'.
(ח) [ע"ר היטב בחוש' ב"ק
מז: ד"ה ואפי' ודף מת:
ד"ה ושחלל].

רבינו חננאל

ויבדק חסד כלפי כו'. בשפה שחזר
 יאמר הדבור לא יהא דעמו לטעם
 אלל אם שנתנה השער לאחר
 והוא חוזר בו לפי שינוי השער אין
 כן חסרון אמנה: אלל אמרו חכמים
 ב'. סיפא קמא החוזר בו אין רוח
 חכמים נוסח יאמנו. אללמי ים צהן
 משום מחסורי אמנה: תנאי יבא.
 דלשכתן רבי יוחנן בן מתיא דלפיג:
 מעשה בר' יוחנן ב'. שנתנה היא
 בשוכר את הפועלים שלא את
 בט לחזור בתנאו עד שלא יתחילו
 התלמדה להפסוק להם חזונות קלים:
 לא סמכא דעסייטו. על דברי הבן:
 מומר אמר קמא. כבר היריש מה
 פסק לנו ונתמרה: מי אמר רבי יוחנן
 הכי. יבא דבריהם משום חסרון
 אמנה: דילן לחזור בו. וקפא לן
 יכול פשיטא דהא לא משך ואין כח
 ב"ד לכופו: אלל. ודאי על כרחך
 מותר לחזור בו קאמר ואשמעינן
 דלפילי חסרון אמנה ליכא: מודה ר'
 יוחנן בחסות מוטעם. שאין מותר
 לחזור משום דסמכא דעמיא דמקבל
 אדבריהם וכי אמר מותר לחזור בו
 בתמנה מרובה קאמר דלא סמכא
 דעמיא דמקבל דלפימיא דלבריה:
 לכן לו. כל יו קרוי כן לוי: כור
 מעשר יש לך בידי. שיעשרתי מפירותי
 ואמנו לך: תרומת מעשר. שהלוי
 מפרש מעשר לכן מעשר מן
 המעשר: משום הכי רשאי. שיש לו
 לקחמן על מה שחבון (אמני ג)
 שארית ישראל לא יעשו עולה ולא
 ידברו כז ולא יתנו ללוי אחר והא
 מתנה מועטת היא שאין לישראל
 במעשר אלא עובת הנאה שהיה
 צידו מתחילה לתת לכן לו יו שירצה:
 אין לו עולין. אין לו לכן לוי ראשון
 על ישראל זה: אלל פרעומם.
 שהענינו בתחלת נכונה: אלל ש"מ
 בדלא נעלו. ויש דברים משום
 חסרון אמנה: אפילו שומר חנם נמי
 לא הכי. ואפילו פועל בשמירתו
 פטורין: והא בעי לקבולי כו'.
 ודלמא לא היו מקבל ואשפתת דדווי
 ידיה הו: הכי נמי. או משלם
 השומשמן או קבל מי שפרע: בדידי
 הוה עובדא. אחות מעשה
 דשומשמן על ידי היה ולא כן היה
 שאלו קיבלתם לתת השומשמן לא
 הייתי חוזר בו בכל חלתי של עולם ולא
 על כן באתו לרין אלל קרי כיה:
 אמרי

לחיות משכון סתם סווי
אינו משמט ככולו. כלומר
קושיס הוא: במאי דנקיטס
ואידך. המותר: דברים

מודה רבי יוחנן בפתנה
מועטת: וחזר ו
מאי למימרא אלף דנכלאו הכי
הנם גמי לא הוי, וסוהא דלס

אלא משכון דנקיט למה ליה אלא לאו שמע
מיניה מאי אינו משמט דקאמר רבן שמעון בן
גמליאל אינו משמט בכולו ומאי משמט
דקאמר רבי יהודה הנשיא *לחך פלגא דלא
נקיט עליה משכון ובהא קמפלגי דרבן
שמעון בן גמליאל סבר כנגד כולו הוא קונה
ורבי יהודה הנשיא סבר כנגדו הוא קונה לא
מאי אינו משמט דקאמר רבן שמעון בן
גמליאל לחך פלגא דנקיט עליה משכון
ממכלל דרבי יהודה הנשיא סבר לחך פלגא
דנקיט עליה משכון גמי משמט אלא משכון
דנקיט למה ליה לזכרון דברים שעלמא רב
כהנא יבו ליה זוזי אכיתנא לסון אייך
ביתנא אתא לקמיה דרב אמר ליה במאי

מורה רבי יוחנן בפתנה פועטת. ויוקר נמי הי' כמו מחנה מעטת: **והזר** והפקידו **אצלו**. הי' לנפקין אי' הכי ממאי למימרה אלנ' דנגללו הכי פריך שפיר מסיפא: **אלא אכ"ש** שופר תזכיר נפי' לא הוי. וזהו דלמך פקדון האומנין (לקמן דף פ"ו). טול שלן ויכנס מעות שומר חנם הייב מעות: **דמעיכר**ה שיהר שומר שכן וכש"ל טול שלן לא לקמן עלמנו לגמרי משמירה אקמך אלנ' שלנ' יהיה שומר שכן: **כל** הא ביטא קמך לא מבטא ב'ו. והא דלמך פקדון הפרה (ד"ק דף קמ"ז וסג) הכניס דרשות בעל החצר חייב ר' אומר עד שיקבל עלי' בעל החצר שמייר' י"ל דשעתמין אחי' כרבי דשמואל החס פסיק הלכתא כרבי וואס"נ דרב תס פסיק הלכתא כחנא קמא קיימא לן כשמואל דרבי לגבי רב ועוד דאפילו לרבנן דמחייבי הייט לפי שאמר ליה כנס שוקר דמשמע ואשמרנ' אכל הא ביתא קמן טלק עלמנו משמירה לגמרי: **כדי**

ואיך דברים ניהו ודברים אין בהן משום מחסור
רב אמר אין בהן משום מחסור אמנה ורבי יוחנן
מחוסרי אמנה מתיבי רבי יוסי ברבי יהודה אומר מה
והלא הין בכלל איפה היה אלא לומר לך שיהא
לך צדק אמר אביי ההוא דשלא ידבר אחד כפה
שמעון אומר אף על פי שאמרו טלית קונה דינר
הטלית מכל מקום כך הלכה אבל אמרו מי שפרע
ואנשי דור הפלגה הוא עתיד ליפרע ממי שאינו
ואתחנן מעשה רבי יוחנן בן מתיא שאמר לבנו
הלך ופסק להם מזונות וכשבא אצל אביו אמר לו
להם כסעודת שלמה בשעתו לא יצאת ידי חובתך
אין יצחק יעקב ואף עד שלא יתחילו במלאכה צא
אין לכם עלי אלא פת וקמיתן בלחד ואי ס"ד דברים
י אמנה היכי אמר ליה זיל הדר כך שאני התם
וכא דעתייהו מאי טעמא מידע ידעי דעל אבוה סמך
במלאכה נמי התחילו במלאכה ודאי סמכי דעתייהו
דאבוה וניחא ליה ומי אמר רבי יוחנן הכי והאמר
רבי יוחנן האומר לחבירו מתנה אני נתן לך יכול
אלא ימותר לחזור בו אמר רב פפא ומודרה רבי
סמכא דעתייהו הכי נמי מסתברא דאמר רבי אבהו
שאמר לבן לוי כור מעשר יש לך בידי בן לוי רשאי
על מקום אחר אי אמרת בשלמא לא מצי למיהדר
לא אי אמרת מצי למיהדר ביה אמאי רשאי אשתכח
במאי עסקינן כגון שנמלו וחזר והפקידו אצלו
ו לבן לוי אחר יאין לו עליו אלא תרעומת ואי סלקא
וחזר והפקידו אצלו אמאי אין לו עליו אלא תרעומת
ת ליה גביה אלא לאו שמע מינה יבדלא נמלו שמע
יב וזוי אשומשמי לסוף אייקר שומשמי הדרו בהו
משמי שקול וזוך לא שקול וזויה איגנוב אתו לקמיה
אמרי לך שקול וזוך ולא שקלית לא מבעיא שומר
אפילו שומר חנם נמי לא הוי אמרו ליה רבנן
י עליה מי שפרע אמר להו הכי נמי אמר רב פפי
אמר לי ההוא מרבנן ורב טבות שמיא ואמרי
ורא שמיא דאי הוו יתבי ליה כל חללא דעלמא לא
ידידי הוו עוברא ההוא יומא אפניא דמעלי שבתא הוו
א גברא וקאי אבבא אמר לי אית לך שומשמי לזבוי
אמרי

עין משפט
גר מצודה

[illegible]

תורה אור השלם

וּמֵאֵינִי צֶדֶק אֲבִנִי צֶדֶק
אִפְתָּ צֶדֶק וְחֵן צֶדֶק
יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יי
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
וַיִּקְרָא יְיָ לְוֹ

גליון הש"ס

נח' ור"י אמר יש בהם
עין גרים יש משה יר
דשפית: אמר הויה מר
דבר: עין כחנות דף פ
עין רשי דיה משה
שם וסודי ר"ה חק דלת
שין קדשה לבר
פוטניה דהא רב אל
דנביס יכול למחור מיל
נקט ומחיה למח דמיל
מכלל שחור וסין ו
נטיין דף פ"א משה
ירא נגמר, כי רשבי
מחזיקי סס: שם ר
פסוקא בר וסריא סבי
לכא שני סר יגל
רנ פוטניה משה דה
חיה דסריא:

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones